

En ineens is het zover: tot het eind van je master heb je je rijkelijk vermaakt met af en toe ook wat minder gewichtige zaken dan je studie. Als gevolg van je harde werk ben je zomaar plotseling klaar met studeren.

Sollicitatie

Nou ja, bijna dan. De vakken zijn binnen en alleen een periode afstuderen scheiden jou en je papertje nog van elkaar. Maar is afstuderen niet gewoon een lange sollicitatie zonder vervelende vragen (nou ja, eentje dan, je onderzoeksvraag)? Soms wel, daarom zorgt dit plotselinge opstakel meestal voor wanhoop en twijfel over de richting waar men heen wil. "Toch maar nanotechnologie, goed voor je β -kennis". "Nee, die nieuwe chipkaart, daar zijn ze voorlopig ook nog niet uit!" Ikzelf heb wat meer bedenktijd gehad. Voordat ik startte met de master NW&I heb ik de HBO opleiding Technische Natuurkunde gedaan (begonnen in 1997(!)). Degenen die zo'n prachtige toeristische route kiezen worden ook wel zij-instromers genoemd. Wordt je als zij-instromer het eerste jaar nog geconfronteerd met een warrig curriculum, in de afstudeerperiode wordt geen onderscheid gemaakt. Zowel een α -deel als een β -deel (gewikkeld in een mooi innovatietheoretisch jasje) moeten erin zitten, dat is de belangrijkste voorwaarde voor alle stromingen. In de lange bedenktijd die ik had, besloot ik op het gebied van waterstoftechnologie af te studeren. Ja! Waterstoftechnologie heeft een grote toekomst. Dat is wel zo'n beetje mijn motivatie om dit onderwerp te kiezen. Een toekomst, mits goed aangepakt, zonder constante ruzie om olie en luchtvervuiling en waarin je telefoon wél drie weken opgeladen blijft. Na een omweg langs een aantal bedrijven die alles al wisten en dus geen NW&I-er nodig hadden, kwam mijn huidige begeleider, Marko Hekkert, aanzetten met een wel heel uitdagende vraag: "Kun je eens kijken wat er allemaal in Nederland gebeurt aan onderzoek op het gebied van waterstoftechnologie en kun daar je licht eens op laten schijnen?" Dus dat deed ik. En zo begon ik in juni vorig jaar intern op de universiteit waar ik na een kleine stoelendans in het van Unnik nu op etage 11 ben aanbeland. Precies 2 deuren verwijderd van de Helixkamer. Gezelligheid alom.

Na wat geknutsel heb ik besloten mogelijke clustervorming van actoren en activiteiten te onderzoeken en wat de invloed daarvan is op de transitie naar de beruchte 'waterstofeconomie'. Bij de beantwoording van deze vraag komen toch heel wat disciplines om de hoek kijken zoals transitietheorie, sociologie, waterstoftechnologie, clustertheorie, sociale netwerkanalyse en natuurlijk innovatietheorie. Dan ontdek je ook dat het heel handig is dat je op de universiteit zit. Het meeste moet je zelfstandig uitvogelen, maar voor hier

en daar een (grote) hint liggen de verschillende experts toch binnen handbereik. Bovendien hoef je niet steeds uit te leggen wat Natuurwetenschap & Innovatiemanagement nu precies inhoudt.

Ondanks dat het je weinig meer 'oplevert' dan ervaring en kennis, bevat het 'ei in het nest leggen' erg goed. De grote vrijheid die ik heb in zowel het onderzoek als mijn aanpak vind je bijna nergens anders. Vooral als je eerder al bij een bedrijf of in het buitenland hebt gewerkt en nu een kwalitatief goed verslag wilt maken, moet je het intern afstuderen zeker in overweging nemen. Ik ben nu bezig met de laatste loodjes.

Als alles volgens plan verloopt, houd ik in februari mijn afstudeerpresentatie. Houd de Helixsite goed in gaten voor datum en tijd! En daarna? Eerst een vakantie naar Zuid-Afrika, maar deze sollicitatieperiode beviel me eigenlijk wel erg goed...

Pieter Mans